

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **TV CZ s. r. o.**, se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, zastoupené Mgr. Davidem Novákem, advokátem, se sídlem Vyšehradská 320/49, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 3. 2015, č. j. RRTV/1476/2015-RUD, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2015, č. j. 8 A 70/2015 – 36, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, kterým byla stěžovatelce uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za porušení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, kterého se stěžovatelka měla dopustit tím, že šířila teleshoppingový blok, který byl klamavou obchodní praktikou podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Stěžovatelka současně navrhla přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, což odůvodnila tím, že z důvodu technických problémů a překážek přerušila vysílání. Úhrada částky ve výši 50 000 Kč by pro ni představovala nenahraditelnou újmu, neboť by tato částka byla pro ni jakožto malou televizi v době, kdy nevysílá, významným zásahem do hospodaření. Měla za to, že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že neshledává žádné zákonné důvody pro jeho přiznání. Stěžovatelka předložila pouze velice obecný argument, že úhradou pokuty by jí byla způsobena nenahraditelná újma. Toto tvrzení však stěžovatelka nijak nedoložila (například předložením účetních výkazů) a omezila se pouze na strohé a ničím nepodložené konstatování. Stěžovatelčin argument, že by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že by nebylo v rozporu s veřejným zájmem, považovala žalovaná rovněž za prázdný, obecný, strohý a ničím nepodložený.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

[6] Uvedená kritéria pro přiznání odkladného účinku posuzovaný návrh nespĺňuje. Stěžovatelka sice uvádí, že úhradou pokuty ve výši 50 000 Kč dojde k významnému zásahu do jejího hospodaření, toto tvrzení však nikterak nedokládá (například předložením účetních výkazů, ze kterých by soud mohl ověřit její finanční situaci). Argument o hrozící újmě tak zůstává pouze v rovině ničím nepodložených tvrzení. Je proto nutné uzavřít, že stěžovatelka důkazní břemeno ohledně svých tvrzení neusnesla.

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že stěžovatelka neprokázala existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu